

КИЇВСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

18 серпня 2015 року (12:39)

м. Київ

№ 810/2387/15

Київський окружний адміністративний суд у складі головуючого судді Дудіна С.О., за участю секретаря судового засідання Касьянкової О.А., представників позивача Ландишевої С. М. та Сівакова Л. М., розглянув у відкритому судовому засіданні адміністративну справу за позовом Асоціації міжнародних автомобільних перевізників України до Державної податкової інспекції у Києво-Святошинському районі Головного управління ДФС у Київській області про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення.

Суть спору: Асоціація міжнародних автомобільних перевізників України звернулася до Київського окружного адміністративного суду з позовом до Державної податкової інспекції у Києво-Святошинському районі Головного управління ДФС у Київській області про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення Державної податкової інспекції у Києво-Святошинському районі Головного управління ДФС у Київській області № 0001562204 від 19.05.2015.

В обґрунтуванні позовних вимог позивач посиляється на необґрунтованість та безпідставність висновків контролюючого органу щодо віднесення відповідачем до контрольованих операцій отримання Асоціацією міжнародних автомобільних перевізників України від Міжнародного союзу автомобільного транспорту бланків [книжок МДП](#) за угодами від 16.02.1999 року та від 25.11.2002 року та застосування до позивача штрафних (фінансових) санкції в сумі 114 700, 00 грн. за порушення останнім строків подання Звіту про контрольовані операції за 2013 р. Так, позивач стверджує, що бланки [книжок МДП](#) не є товаром в розумінні норм податкового законодавства, оскільки після використання вони підлягають поверненню Міжнародному союзу автомобільного транспорту, а операція з придбання таких книжок не може бути віднесена до контрольованої, оскільки її неможливо зіставити з іншими.

Відповідач заперечував проти задоволення позовних вимог та пояснив, що проведені між позивачем та Міжнародним союзом автомобільних перевізників господарські операції мають ознаки контрольованих, оскільки згідно з [Розпорядженням Кабінету Міністрів України №1042-р від 25.12.2013](#) Швейцарська Конфедерація входить до переліку держав (територій), у яких ставки податку на прибуток (корпоративний податок) на 5 і більше відсоткових пунктів нижчі, ніж в Україні, а загальна сума здійснених операцій за охоплений перевіркою період перевищує 50 млн. гривень. Таким чином, враховуючи неподання позивачем в строк до 1 жовтня 2014 року звіту про контрольовані операції, відповідач вважає правомірним спірне податкове повідомлення-рішення про застосування штрафу.

У судовому засіданні представник позивача заявлені вимоги підтримав в повному обсязі, просив позов задовольнити.

Відповідач в судові засідання не з'явився, про причини неявки суд не повідомив, про час та місце судового засідання був повідомлений належним чином шляхом надсилання тексту повістки телефонограмою.

Частиною 4 [статті 128 Кодексу адміністративного судочинства України](#) встановлено, що у разі неприбуття відповідача, належним чином повідомленого про дату, час і місце судового розгляду, без поважних причин розгляд справи може не відкладатися і справу може бути вирішено на підставі наявних у ній доказів.

За таких обставин, суд вважає за можливе розглянути справу за відсутністю представника відповідача.

Заслухавши пояснення представника позивача, розглянувши та дослідивши матеріали справи, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору, суд

ВСТАНОВИВ:

З 15.04.2015 по 21.04.2015 Державною податковою інспекцією у Києво-Святошинському районі Головного управління ДФС у Київській області було проведено документальну позапланову невідвіду перевірку Асоціації міжнародних автомобільних перевізників України з питання дотримання вимог податкового законодавства щодо неподання Звіту про контрольовані операції за 2013 рік, за результатами якої було складено акт від 28.04.2015 № 128.

Як вбачається з акта, перевіркою були виявлені порушення позивачем вимог пп. 39.4.2 п. 39.4 ст. 39 та п. 24 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» [Податкового Кодексу України](#), оскільки Асоціацією міжнародних автомобільних перевізників України не було подано Звіт про контрольовані операції за 2013 р. у законодавчо встановлений термін - до 01.10.2014р.

Вказані висновки були засновані на підставі тверджень контролюючого органу про те, що отримання Асоціацією міжнародних автомобільних перевізників України операції від Міжнародного союзу автомобільного транспорту бланків [книжок МДП](#) (TIR carnet) відповідно до угод від 16.02.1999 року та від 25.11.2002 року є контрольованою операцією, за результатами проведення якої позивач повинен подати до контролюючого органу звіт про відповідні контрольовані операції, чого останнім зроблено не було.

Так, відповідно до п.п. [39.4.2](#) п. [39.4](#) ст. [39 ПК України](#) платники податків (крім Національного банку України), які протягом звітного періоду здійснювали контрольовані операції, зобов'язані подавати звіт про контрольовані операції центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, до 1 травня року, наступного за звітним, засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису.

Пунктом 24 Підрозділу [10 «Інші перехідні положення» Податкового кодексу України](#) встановлено, що у 2014 році звіт про контрольовані операції, що відповідно до [статті 39 цього Кодексу](#) подається центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, за період з 1 вересня по 31 грудня 2013 року подається до 1 жовтня 2014 року.

Враховуючи неподання Асоціацією міжнародних автомобільних перевізників України звіту про контрольовані операції за 2013 рік, відповідачем був зроблений висновок про порушення позивачем вищевказаних норм [Податкового кодексу України](#).

Як вбачається з матеріалів справи, позивачем було надіслано на адресу відповідача заперечення на акт № 128 від 28.04.2015, вих. № 1/8/869 від 08.05.2015, які були залишені відповідачем без задоволення, а висновки акта № 128/22-04/16307261 - без змін, про що вказано в листі № 6219/10/22-04 від 14.05.2015 (вих. № 1908/1 від 14.05.2015).

Матеріали справи свідчать, що на підставі акта перевірки ДПП у Києво-Святошинському районі ГУ ДФС у Київській області було прийнято податкове повідомлення-рішення від 19.05.2015 № 0001562204, відповідно до якого на позивача накладний штраф в розмірі 114 700, 00 грн.

Не погодившись з вищевказаним податковим повідомленням-рішенням, позивач звернувся до суду з цим позовом про визнання його протиправним та скасувати, з приводу чого суд зазначає наступне.

16.02.1999 між Міжнародним союзом автомобільного транспорту (МСАТ) та Асоціацією міжнародних автомобільних перевізників України (Асоціація) було укладено угоду про зобов'язання з видачі загальних TIR-карнетів, за умовами якої, у відповідності до положень Митної конвенції про міжнародні перевезення товарів з використанням TIR-карнетів від 14.11.1975 р. та з метою забезпечення безперебійного функціонування міжнародних автомобільних перевезень в рамках системи TIR, МСАТ зобов'язується передавати Асоціації, а остання - приймати TIR-карнети.

Відповідно до п. 22, 25 угоди Асоціація зобов'язується своєчасно оплачувати рахунки МСАТ за надані TIR-карнети та регулярно повертати МСАТ (в 3місячний термін) TIR-карнети, які повернуті Асоціації володільцями TIR-карнетів.

Також, 25.11.2002 між Міжнародним союзом автомобільного транспорту (IRU) та Асоціацією міжнародних автомобільних перевізників України (AIRCUC) було укладено угоду, згідно з якою IRU зобов'язався продовжувати видавати та відсилати AIRCUC, а AIRCUC приймати TIR-карнети та перераховувати за пред'явленими рахунками-фактури кошти на рахунок IRU.

Згідно з п. 1 угоди встановлено, що невід'ємною частиною даної угоди є договір про зобов'язання щодо IRU стосовно видачі звичайних TIR-карнетів (від 16.02.1999).

Відповідно до абз. 2 ст. 4 угоди після закінчення доставки IRU виписує рахунок-фактуру, в якому зазначається сума, що сплачується за TIR-карнети, а також стосовно будь-яких інших додаткових витрат у зв'язку з доставкою, за погодженням з AIRCUC. В такому випадку IRU в письмовій формі підтверджує ці додаткові витрати.

Статтею 6 угоди встановлено, що ця угода укладена на невизначений період часу і може бути скасована через один місяць після отримання попереднього повідомлення про таке скасування однією із сторін за цією угодою.

З метою виконання умов угоди про зобов'язання з видачі TIR-карнетів від 16.02.1999 та угоди від 25.11.2002, в період з 01.09.2013 по 31.12.2013 Міжнародним союзом автомобільного транспорту було передано, а Асоціацією міжнародних автомобільних перевезень - прийнято бланки [книжок МДП](#) на загальну суму 59 377 424, 80, що підтверджується митними деклараціями за №100260000/2013/146975 від 19.09.2013 на суму 101319,38 швейцарських франків (еквівалент 874 135, 89 грн.), №100260000/2013/147158 від

02.10.2013 на суму 3285782,75 швейцарських франків (еквівалент 29 051 842, 91 грн.), №100260003/2013/126580 від 03.12.2013 на суму 3353917,75 швейцарських франків (еквівалент 29 451 446, 02 грн.).

Судом встановлено, що позивачем на підставі виставленого Міжнародним союзом автомобільного транспорту інвойсу №61976 від 28.11.2013 на суму 3353917,75 швейцарських франків, була здійснена часткова оплата за отримані TIR-карнети на загальну суму 1 770 441,58 швейцарських франків, що підтверджується платіжними дорученнями в іноземній валюті або банківських металах №36 від 17.04.2014 на суму 78 000,00 швейцарських франків, № 38 від 10.06.2014 на суму 450 000,00 швейцарських франків, №39 від 25.06.2014 на суму 1 000 000,00 грн., №40 від 26.06.2014 на суму 242 441,58 швейцарських франків.

На підставі виставленого МСАТ інвойсу №61893 від 06.09.2013 на суму 101 319, 38 швейцарських франків позивачем платіжним дорученням в іноземній валюті або банківських металах № 28 від 02.12.2013 було перераховано бенефіціару 101 319, 38 швейцарських франків.

На підставі виставленого МСАТ інвойсу № 61914 від 27.09.2013 на суму 3 285 782, 75 швейцарських франків позивачем була здійснена часткова оплата за отримані TIR-карнети на загальну суму 2669986,04 швейцарських франків, що підтверджується платіжними дорученнями в іноземній валюті або банківських металах №29 від 02.12.2013 на суму 300 000,00 швейцарських франків, №30 від 09.01.2014 на суму 580 000,00 швейцарських франків, №31 від 10.01.2014 на суму 510 000,00 швейцарських франків, №32 від 13.01.2014 на суму 595 000,00 швейцарських франків, №33 від 14.01.2014 на суму 600 000,00 швейцарських франків, №34 від 21.01.2014 на суму 10 922,04 швейцарських франків та №35 від 22.01.2014 на суму 74 064,00 швейцарських франків.

З наявного в матеріалах справи акта звірки розрахунків від 31.12.2013 вбачається, що внаслідок заліку взаємних однорідних вимог заборгованість позивача перед МСАТ по рахунку №61914 від 27.09.2013 була зменшена на 500 000,00 та 115 796,71 швейцарських франків, всього на 615 796,71 швейцарських франків.

Згідно з підпунктом [39.2.1](#) пункту [39.2](#) статті [39 Податкового кодексу України](#) (тут і далі - в редакції станом на момент виникнення спірних правовідносин) для цілей цього [Кодексу](#) контрольованими операціями є:

- 39.2.1.1. господарські операції з придбання (продажу) товарів (робіт, послуг), що здійснюються платниками податків з пов'язаними особами - нерезидентами;

- господарські операції з придбання (продажу) товарів (робіт, послуг), що здійснюються платниками податків з пов'язаними особами - резидентами, які:

 - задекларували від'ємне значення об'єкта оподаткування з податку на прибуток за попередній податковий (звітний) рік;

 - застосовують спеціальні режими оподаткування станом на початок податкового (звітного) року;

 - сплачують податок на прибуток підприємств та/або податок на додану вартість за іншою ставкою, ніж базова (основна), що встановлена відповідно до цього [Кодексу](#), станом на початок податкового (звітного) року;

 - не були платниками податку на прибуток підприємств та/або податку на додану вартість станом на початок податкового (звітного) року;

- 39.2.1.2. господарські операції, однією із сторін яких є нерезидент, зареєстрований у державі (на території), в якій ставка податку на прибуток (корпоративний податок) на 5 і більше відсоткових пунктів нижче, ніж в Україні, або який сплачує податок на прибуток (корпоративний податок) за ставкою на 5 і більше відсоткових пунктів нижчою, ніж в Україні. Перелік таких держав (територій) затверджується Кабінетом Міністрів України. Цей перелік держав (територій) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, публікує щороку в офіційних друкованих виданнях та на офіційному веб-сайті із зазначенням ставок податку на прибуток (корпоративний податок). Інформація про зміну ставок публікується протягом трьох місяців з моменту такої зміни.

- 39.2.1.3. у разі коли в державі (на території) реєстрації такого нерезидента встановлено більше ніж одну ставку податку на прибуток (корпоративного податку), платником податку подається довідка (або її нотаріально засвідчена копія), що підтверджує обрану нерезидентом ставку податку на прибуток (корпоративного податку), встановлену у державі його реєстрації, до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує податкову і митну політику, у строки, визначені підпунктом 39.4.2 цієї статті для подання звіту про контрольовані операції.

- 39.2.1.4. Господарські операції, передбачені у підпунктах 39.2.1.1 і 39.2.1.2 цієї статті, визнаються контрольованими за умови, що загальна сума таких операцій платника податків з кожним контрагентом дорівнює або перевищує 50 мільйонів гривень (без урахування податку на додану вартість) за відповідний звітний календарний рік.

Отже, [Податковим кодексом України](#) визначено, що до контрольованих операцій належать операції, загальна сума яких з одним контрагентом протягом року дорівнює або перевищує 50 млн. гривень та що підпадають під одну з наступних умов:

- операції з пов'язаними резидентами, що відповідають певним критеріям, визначеними [статтею 39 ПКУ](#) та/або

- операції з пов'язаними нерезидентами та/або

- операції з непов'язаними нерезидентами, які зареєстровані в державі з встановленою ставкою податку на прибуток підприємств нижчою на 5 і більше відсотків ніж в Україні. Даний перелік затверджується Кабінетом Міністрів України та опубліковується на офіційному веб-сайті Міністерства доходів і зборів України.

Як вбачається з матеріалів справи, ДПІ у Києво-Святошинському районі ГУ ДФС у Київській області стверджує, що господарські операції позивача з МСАТ відносяться до контрольованих на підставі п.п. [39.2.1.2](#) п. [39.2](#) ст. [39 ПК України](#), адже їх загальна сума перевищує 50 млн. грн., а згідно з [Розпорядженням Кабінету Міністрів України №1042-р від 25.12.2013](#) Швейцарська Конфедерація входить до переліку держав (територій), у яких ставки податку на прибуток (корпоративний податок) на 5 і більше відсоткових пунктів нижчі, ніж в Україні.

Проте, суд вважає за необхідне зауважити наступне.

Відповідно до п.п. [14.1.251-1](#) п. [14.1](#) ст. [14 ПК України](#) трансфертне ціноутворення - система визначення звичайної ціни товарів та/або результатів робіт (послуг) в операціях, визнаних відповідно до [статті 39 цього Кодексу](#) контрольованими.

Згідно з п.п. [14.1.71](#) п. [14.1](#) ст. [14 ПК України](#) звичайна ціна - ціна товарів (робіт, послуг), визначена сторонами договору, якщо інше не встановлено цим Кодексом. Якщо не

доведено зворотне, вважається, що така звичайна ціна відповідає рівню ринкових цін. У разі якщо ціни (націнки) на товари (роботи, послуги) підлягають державному регулюванню згідно із законодавством, звичайною вважається ціна, встановлена відповідно до правил такого регулювання. Це положення не поширюється на випадки, коли встановлюється мінімальна ціна продажу або індикативна ціна. У такому разі звичайна ціна операції визначається відповідно до [статті 39 цього Кодексу](#), але не може бути меншою за мінімальну або індикативну ціну.

Суд зазначає, що пунктом [39.1](#) статті [39 Податкового кодексу України](#) встановлені принципи трансфертного ціноутворення.

Так, податковий контроль за трансфертним ціноутворенням передбачає коригування податкових зобов'язань платника податків до рівня податкових зобов'язань, розрахованих за умови відповідності комерційних та/або фінансових умов контрольованої операції комерційним та/або фінансовим умовам, які мали місце під час здійснення зіставних операцій, передбачених цією статтею, сторони яких не є пов'язаними особами.

Визначення ціни під час здійснення контрольованих операцій проводиться за методами, встановленими пунктом 39.3 цієї статті, з метою перевірки правильності, повноти нарахування та сплати податку на прибуток підприємств та податку на додану вартість.

Ціна в контрольованій операції для цілей оподаткування визнається звичайною, якщо центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, не доведено зворотне або платником податків використано ціну, зазначену в договорі про взаємне узгодження цін під час здійснення контрольованих операцій, порядок укладення якого визначено пунктом 39.6 цієї статті, та ціну, зазначену в такому договорі, не може бути оскаржено в установленому цим Кодексом порядку.

У разі застосування платником податків під час здійснення контрольованих операцій цін, що не відповідають рівню звичайних цін на відповідні товари (роботи, послуги), та якщо внаслідок такої невідповідності виникає заниження податкового зобов'язання, платник податків має право самостійно провести коригування податкових зобов'язань і сплачених сум податку відповідно до підпункту 39.5.4 цієї статті.

Відповідно до підпунктів 39.2.2.1-39.2.2.3 пункту [39.2](#) статті [39 Податкового кодексу України](#) для визначення обсягу отриманих доходів та/або понесених витрат під час здійснення контрольованої операції платники податків і центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, проводять зіставлення такої контрольованої операції з іншими операціями, сторони яких не є пов'язаними особами.

Для цілей цього [Кодексу](#) операції визнаються зіставними, якщо вони здійснюються в однакових комерційних та/або фінансових умовах з контрольованою операцією.

Такі умови можуть бути визнані зіставними лише у разі, якщо відмінності між ними не мають істотного впливу на результати операції або можуть бути усунені шляхом коригування умов та/або результатів зіставних чи контрольованих операцій.

Під час визначення зіставності комерційних та/або фінансових умов зіставних операцій з умовами контрольованої операції здійснюється аналіз характеристик ринків товарів (робіт, послуг), на яких проводяться такі операції. При цьому відмінності в характеристиках таких ринків не повинні істотно впливати на комерційні та/або фінансові умови операцій, які на них здійснюються, або такі відмінності повинні бути враховані під час проведення відповідного коригування (п.п. [39.2.2.8](#) п. [39.2](#) ст. [39 ПК України](#)).

Аналіз наведених положень [Податкового кодексу України](#) надає можливість зробити висновок про те, що завданням трансферного ціноутворення є встановлення звичайної ціни в контрольованій операції, з метою перевірки повноти нарахування та сплати податку на прибуток підприємств та податку на додану вартість. При цьому така перевірка здійснюється шляхом зіставлення контрольованої операції з іншими операціями, з приводу чого суд зазначає наступне.

[Законом України «Про участь України у Митній конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП» від 15.07.1994 № 117/94-ВР](#) встановлено, що Україна бере участь у Митній конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням [книжки МДП](#) (Конвенція МДП 1975 року) і вважає обов'язковою цю Конвенцію для України як однієї з держав - правонаступниць колишнього Союзу РСР.

Відповідно положень ст. 1 Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням [книжки МДП](#) 1975 року (далі-Конвенція) від 14.11.1975, термін "операція МДП" означає перевезення вантажу від митниці місця відправлення до митниці місця призначення з дотриманням процедури, так званої процедури МДП, встановленої у цій Конвенції; термін «гарантійне об'єднання» означає об'єднання, визнане митними органами Договірної Сторони гарантом для осіб, які використовують процедуру МДП.

Статтею 3 Конвенції визначено, зокрема, що Положення цієї Конвенції застосовуються за умови, що: b) перевезення гарантуються об'єднаннями, визнаними згідно з положеннями статті 6, і мають провадитися з застосуванням [книжки МДП](#), що відповідає зразку, наведеному в додатку 1 до цієї Конвенції.

Згідно з ч. 1 ст. 6 Конвенції кожна з Договірних Сторін може, встановивши для цього відомі гарантії та на відомих умовах, надавати деяким об'єднанням право видавати безпосередньо або при посередництві об'єднань, що є їхніми кореспондентами, [книжки МДП](#) і надавати гарантії.

Статтею 7 Конвенції передбачено, що бланки [книжок МДП](#), що направляються гарантійним об'єднаннями, що є їхніми кореспондентами, або міжнародними організаціями, які звільняються від сплати ввізних і вивізних мита і зборів і не підпадають при ввезенні і вивезенні будь-яким заборонам або обмеженням.

Постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 1993 р. N 572 «Про заходи щодо забезпечення функціонування в країні системи міжнародних автомобільних перевезень вантажів із застосуванням книжки МДП» Асоціації міжнародних автомобільних перевізників України надані повноваження бути гарантом перед Міжнародною спілкою автомобільного транспорту щодо відповідальності українських та іноземних автоперевізників у зв'язку із застосуванням ними на території України [книжок МДП](#).

Відповідно положень пункту 1 [Наказу Державної митної служби України «Про затвердження Порядку реалізації положень Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП» N 755 від 21.11.2001](#) (надалі - Порядок):

- гарантійне об'єднання - національна організація в системі МДП, уповноважена Міжнародним союзом автомобільного транспорту (Швейцарія) здійснювати видачу [книжок МДП](#) перевізникам і визнана митним органом договірної сторони як гарант сплати податків та зборів (обов'язкових платежів) за товари, що перевозяться на умовах Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки міжнародного дорожнього перевезення 1975 року;

- держатель [книжки МДП](#) - юридична або фізична особа, яка допущена до виконання перевезень на умовах Конвенції МДП у порядку, передбаченому національним законодавством країни, де зареєстрований перевізник, і яка придбала право користування [книжкою МДП](#) у гарантійному об'єднанні, реквізити якого зазначено в розділі 3 титульної сторінки [книжки МДП](#);

- операція МДП - перевезення на умовах Конвенції МДП територією України - з митниці відправлення або проміжної митниці в митницю призначення або проміжну митницю;

- перевезення на умовах Конвенції МДП - перевезення товару з митниці відправлення в митницю призначення з дотриманням процедури, установленої Конвенцією МДП;

- система МДП - сукупність інститутів міжнародної фінансової гарантії, умов допущення транспортних засобів і контейнерів до перевезень товару на умовах Конвенції МДП, взаємного визнання митних забезпечень країнами - учасниками Конвенції МДП.

Аналіз наведених вище положень дозволяє дійти висновку, що бланк [книжки МДП](#) - це міжнародний митний документ, який надає право перевізникам-учасникам АсМАП України перевозити вантажі через кордони іноземних держав зі спрощенням митних процедур, при чому така книжка придбавається перевізниками (держателями [книжки МДП](#)) у гарантійного об'єднання на праві користування та після її використання підлягає поверненню об'єднанню для подальшої передачі МСАТ.

Звідси, операції з придбання позивачем [книжок МДП](#) для подальшої передачі у користування перевізникам не є поставкою товарів, під якою, згідно з підпунктом [14.1.191](#) пункту [14.1](#) статті [14 ПК України](#), розуміється будь-яка передача права на розпоряджання товарами як власник, у тому числі продаж, обмін чи дарування такого товару, а також постачання товарів за рішенням суду.

З огляду на вищенаведене, суд зазначає, що господарська операція позивача з Міжнародною спілкою автомобільного транспорту з придбання бланків [книжок МДП](#) не є контрольованою операцією, оскільки не підпадає під мету трансфертного ціноутворення, визначену [Податковим кодексом України](#).

Так, розглянувши та проаналізувавши усі визначення поняття «трансфертне ціноутворення» можна виділити його основні характеристики:

- 1) трансфертне ціноутворення є системою визначення ціни;
- 2) поняття трансфертного ціноутворення відноситься лише до операцій з, так званими, пов'язаними особами (або з непов'язаними нерезидентами, які зареєстровані в державі з встановленою ставкою податку на прибуток підприємств нижчою на 5 і більше відсотків ніж в Україні);
- 3) визначена ціна може відрізнятися від тієї, що була б встановлена між непов'язаними особами (або певними непов'язаними нерезидентами) за рівних ринкових умов;
- 4) трансфертне ціноутворення використовується компаніями для отримання податкової вигоди.

Аналіз усіх вищевказаних джерел дозволяє охарактеризувати трансфертне ціноутворення як систему визначення цін на надання товарів чи послуг між двома пов'язаними особами (або певними непов'язаними нерезидентами) на умовах, що відрізняються від звичайних ринкових, з метою отримання податкової вигоди.

При цьому, податковий контроль за трансфертним ціноутворенням передбачає здійснення аналізу контрольованої операції, її зіставлення з іншими операціями, з метою визначення звичайної ціни та коригування податкових зобов'язань платника податків до рівня податкових зобов'язань, розрахованих за умови відповідності комерційних та/або фінансових умов контрольованої операції комерційним та/або фінансовим умовам, що мали місце під час здійснення зіставних операцій.

Суд зазначає, що податковий контроль у сфері трансфертного ціноутворення здійснюється за умови наявності зіставних операцій, з якими може бути порівняна контрольована, з метою визначення звичайної ціни та перевірки правильності нарахування податкових зобов'язань.

У той же час, враховуючи, що Асоціація міжнародних автомобільних перевізників України є єдиним в Україні гарантійним об'єднанням, якому на виконання умов Конвенції надано право здійснювати видачу [книжок МДП](#) перевізникам, зіставлення операцій з придбання позивачем у МСАТ TIR-карнетів з іншими операціями з метою визначення звичайної ціни та здійснення коригування податкових зобов'язань є неможливим через відсутність операцій, з якими може бути зіставлена та порівняна діяльність позивача, у зв'язку з чим мета трансфертного ціноутворення у даному випадку не може бути досягнута.

Укладений позивачем з МСАТ на підставі норм міжнародного права договір на придбання [книжок МДП](#) за відсутності будь-якої альтернативи свідчить про те, що вказана операція не може бути проконтрольована податковим органом, не підпадає під визначене [статтею 39 ПК України](#) поняття контрольованої операції, внаслідок її унікальності, що свідчить про відсутність у позивача обов'язку подавати звіт про контрольовані операції за результатом проведення операцій з МСАТ та, як наслідок, безпідставне накладення на позивача штрафу.

Відповідно до [ст. 19 Конституції України](#) органи державної влади та органи місцевого самоврядування зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені [Конституцією](#) та законами України.

Відповідно до частини другої [ст.71 Кодексу адміністративного судочинства України](#), в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

Під час розгляду справи відповідачем не були надані належні та допустимі докази на підтвердження правомірності викладеного в акті перевірки висновку про віднесення господарських операцій позивача з МСАТ до контрольованих та виникнення у нього внаслідок цього обов'язку подавати звіт, у той час як позивачем під час розгляду справи надані докази протилежного, у зв'язку з чим суд дійшов висновку про протиправність спірного податкового повідомлення-рішення № 0001562204 від 19.05.2015, наявність підстав для його скасування, а отже, задоволення позову в повному обсязі.

Відповідно до частини першої [ст.94 КАС України](#), якщо судові рішення ухвалені на користь сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, суд присуджує всі здійснені нею документально підтверджені судові витрати з Державного бюджету України (або

відповідного місцевого бюджету, якщо іншою стороною був орган місцевого самоврядування, його посадова чи службова особа).

За таких обставин, сплачений позивачем судовий збір в сумі 229 грн. 41 коп. підлягає стягненню на його користь з Державного бюджету України.

В судовому засіданні 18.08.2015 було оголошено вступну та резолютивну частину рішення. Повний текст рішення складений та підписаний 19.08.2015.

На підставі викладеного, керуючись ст. [ст. 160-163 Кодексу адміністративного судочинства України](#), суд

ПОСТАНОВИВ:

Адміністративний позов задовольнити у повному обсязі.

Визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення Державної податкової інспекції у Києво-Святошинському районі Головного управління ДФС у Київській області № 0001562204 від 19.05.2015.

Стягнути з Державного бюджету України на користь Асоціації міжнародних автомобільних перевізників України (08132, Київська область, Києво-Святошинський район, м. Вишневе, вул. Машинобудівників, 3, ідентифікаційний код 16307261) судовий збір у розмірі 229 (двісті двадцять дев'ять) грн. 41 коп.

Постанова набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, встановленого цим Кодексом, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги судові рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті апеляційного провадження або набрання законної сили рішенням за наслідками апеляційного провадження.

Апеляційна скарга подається до Київського апеляційного адміністративного суду через Київський окружний адміністративний суд протягом 10 днів з дня проголошення. У разі проголошення вступної та резолютивної частини постанови або розгляду справи у порядку письмового провадження, апеляційна скарга подається протягом 10 днів з дня отримання. Копія апеляційної скарги одночасно надсилається особою, яка її подає, до Київського апеляційного адміністративного суду.

Суддя

Дудін С.О.